

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/117/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116223544
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116223544.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobkyne K. I.Á., W.. XX.XX.XXXX, F. M. XX, XXX XX T., za účasti Združenie platiť sa oplatí - BSO, so sídlom Potočná 37, 080 06 Prešov, IČO: 42 379 083, proti žalovanému Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Mlynské nivy, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, právne zastúpený De minimis, spol. s.r.o., so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949, o vydanie bezdôvodného obohatenia 451,15,- Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 16Csp/163/2016-152 zo dňa 22. júna 2017, takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Žalobkyňa a Združenie Brániť sa oplatí - BSO, so sídlom Potočná 37, Prešov má j ú voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 766,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne od 28.12.2016, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

III. Žalobkyňi súd náhradu trov konania nepriznáva a žalovaný na náhradu trov konania nemá právo.

IV. Združenie Brániť sa oplatí - BSO, so sídlom Potočná 37, 080 06 Prešov, IČO: 42379083 má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 2 písm. f), § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období, § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenu súdu prvej inštancie sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že so žalovaným postupne uzavrela štyri Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Bezdôvodné obohatenie požadovala ako výšku rozdielu medzi jej platbami a výškami poskytnutých úverov. Na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie konštatuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti týkajúce sa konečnej splatnosti

úveru a taktiež ani počet a termíny splátok. Obe tieto náležitosti nie je možné stotožniť a preto termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo. Vo vzťahu k námietke premlčania uviedol, že pre absenciu akéhokoľvek dôkazu opaku tak súd nemohol považovať námietku premlčania z hľadiska subjektívnej lehoty za dôvodnú. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu lehotu tak súd má za to, že žalovaný ako nebankový subjekt dlhodobo poskytujúci úvery vo veľkom rozsahu má poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Súd tak námietku premlčania vznesenú žalovaným vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalobkyňa sa dozvedela o tom, že plnil viac ako podľa zákona mal, čo preukázala prehlásením Združenia Brániť sa oplatiť - BSO, resp. vyjadrením jej štatutárneho zástupcu na pojednávaní, až v októbri 2016, teda dvojročná subjektívna premlčacia lehota mu uplynie až v októbri 2018. Objektívna premlčacia lehota plyní od vzniku bezdôvodného obohatenia, t.j. v danom prípade od úhradu žalobcu žalovanému. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa bola proti žalovanému v plnom rozsahu úspešná, avšak žiadne trovy konania jej nevznikli a ani ich v samotnej žalobe žiadala priznať, preto jej ich náhradu nepriznal, na druhej strane žalovaný úspešný nebol, preto nemá na náhradu trov konania právo.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to v celom rozsahu. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), d) f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že napadnutý rozsudok je arbitrárny, nedôvodí vo vzťahu k začiatku plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby, nedôvodí ako dospel k údajnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti Zmlúv o úvere, ako sa vysporiadal s argumentáciou žalovaného. Ďalej namietal nesprávne skutkové zistenia, nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k začiatku plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby. Uviedol, že sú dane podmienky pre použitie priameho účinku smernice 2008/48 namiesto zákona č. 129/2010 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že v I. a II. výroku napadnutého rozsudku žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietá, v III. a IV. výroku napadnutého rozsudku mení tak, že žalovanému sa voči žalobkyňi priznáva náhrada trov konania vo výške 100%, žalovanému priznáva voči žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%, eventuálne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 473842941 dňa 21.04.2011; č. 475768410 dňa 01.12.2011; č. 476669688 dňa 12.03.2012; č. 567680196 dňa 28.11.2012. Predmetom Zmlúv o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zmluva“ resp. jednotlivá „Zmluva“) bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výškach 360,- Eur (Zmluva č. 473842941); 400,- Eur (Zmluva č. 475768410); 300,- Eur (Zmluva č. 476669688), 500,- Eur (Zmluva č. 567680196). Zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahovali osobné údaje zákazníka (meno, priezvisko, adresa, rodné číslo, číslo OP, telefónne číslo), výšku spotrebiteľského úveru, celkové náklady zákazníka, ktoré sú tvorené úrokovou sadzbou uvedenou percentuálne aj sumou a administratívnym poplatkom s uvedením jeho výšky, ďalej RPMN, priemernú RPMN, počet týždenných mesačných splátok, výška týždennej mesačnej splátky, dobu týždňov, dátum a podpis zákonníka. Zároveň žalobkyňa a žalovaný spolu uzatvorili v tie isté dni ako Zmluvy o úvere aj Zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Dňa 22.05.2017 bolo súdu prvej inštancie doručené oznámenie Združenia Brániť sa oplatiť - BSO o vstupe osobitného subjektu do konania na strane žalobkyne. Ktorá udelila súhlas na celé konanie.

9. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinného v čase uzatvorenia zmlúv (ďalej len „ZoSÚ“ resp. „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

11. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

12. Podľa článku 6 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

13. Podľa ustanovenia § 107 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

14. Podľa ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

15. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, vložka č. 23439/B odvolací súd zistil, že žalovaný, spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731 od 04.04.2018 zmenila obchodné meno na Endepro, s.r.o., pričom z výpisu obchodného registra ďalej vyplýva, že spoločnosť vstúpila do likvidácie, preto súčasné obchodné meno znie Endepro, s.r.o. v likvidácii.

16. Je nepochybné, že Zmluvy o spotrebiteľských úveroch č. 473842941 dňa 21.04.2011; č. 475768410 dňa 01.12.2011; č. 476669688 dňa 12.03.2012; č. 567680196 dňa 28.11.2012 uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným sú štandardnými formulárovými spotrebiteľskými zmluvami, nakoľko žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl.). Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Slovenský právny poriadok definuje v porovnaní so smernicou Európskeho parlamentu a Rady č.2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere precíznejšie a širšie podmienky, ktoré musí spĺňať zmluva o spotrebiteľskom úvere tak, aby nebola postihnutá sankciou spočívajúcou v tom, že bude úver z nej vyplývajúci posudzovaný a kvalifikovaný ako úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov. Takýto výklad nie je v rozpore s komunitárnym právom a príslušnou smernicou, a takýto výklad nie je ani arbitrárny, pretože slovenský zákon (Zákon o spotrebiteľských úveroch) rozširuje z dôvodov ochrany spotrebiteľa podmienky, stanovené základnou normou komunitárneho práva a poskytuje širšiu mieru ochrany spotrebiteľovi.

18. Tak explicitne presné ustanovenie akým je § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ však cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarca v citovanom ustanovení jasne deklaroval, aké následky sú spojené s absenciou obligatórnych náležitostí uvedených v § 9 ods.2 písm. k) ZoSÚ a odvolací súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase uzavretia zmluvy ako aj v čase vydania napadnutého rozsudku platný a účinný.

19. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verzus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice).

20. Vyššie uvedený právny záver SD EÚ potvrdil vo viacerých svojich rozhodnutiach. „Smernica nemôže sama o sebe zakladať jednotlivcovi povinnosť a ustanovení smernice nie je možné sa voči takejto osobe dovolávať.“ (bod 13 vo veci Marshall C-152/84). Ako Súdny dvor zdôraznil v ustálenej judikatúre od rozsudku z 26. februára 1986, Marshall (152/84, Zb. s. 723, bod 48), „...samotná smernica nemôže ukladať povinnosti jednotlivcovi, takže sa na ňu ako takú nemožno proti nemu odvolávať.“ (bod 14 vo veci Faccini Dori, C-91/92). Celkom zásadným prípadom pre vymedzenie horizontálneho priameho účinku smerníc je vec Pfeiffer, C-397/01 až C-403/01, rozsudok zo dňa 05.10.2004, v zmysle ktorého "Z toho vyplýva, že sa nemôže hoci aj jasné, presné a bezpodmienečné ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.“ (bod 15 vo veci Pfeiffer C-397/01 až C-403/01).

21. Termín konečnej splatnosti úveru je obligatórnou náležitosťou zmluvy, pričom jeho absencia v zmluve spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru, dňa poskytnutia úveru, dňa uzavretia zmluvy a pod). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Nepochybné zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, a preto pri písm. f) citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/15 skutočne vyplýva, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50). V neposlednom rade je ale potrebné si uvedomiť, že SD EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. Nemožno konštatovať, že priemerný spotrebiteľ si vie bez väčších ťažkostí vypočítať 60. týždeň po dni uzavretia zmluvy, a preto formulácia termínu splatnosti uvedená takto pre neho nie je dostatočne určitá.

22. V predmetnej veci Zmluva o úvere č. 473842941, 475768410, 476669688, 567680196 uzatvorené medzi stranami sporu neobsahujú údaj o počtoch, splátkach, termínoch splátok a ani údaj o konečnej splatnosti úveru, ktoré sú ako obligatórne náležitosti vyžadované v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ. Takto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s vyššie uvedeným zákonným ustanovením. Z uvedeného dôvodu je potrebné Zmluvy o spotrebiteľských úveroch č. 473842941, 475768410, 476669688, 567680196 v zmysle vyššie citovaného ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ považovať za bezúročné a bez poplatkov.

23. Pri posudzovaní námietky premlčania, ktorú vzniesol žalovaný, súd aplikoval ustanovenie § 107 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

24. K námietke posúdenia začatia plynutia objektívnej a subjektívnej premlčacej doby odvolací súd uvádza, že kým pre objektívnu dobu by mal byť okamih jej začiatku nepochybný (čas platenia úrokov zo strany žalobkyne), otázna je dĺžka objektívnej premlčacej doby, tak pri subjektívnej premlčacej dobe bude dôležité zistenie, kedy sa žalobkyňa dozvie o tom, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil a v akej výške.

25. Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dozvedieť mala a mohla

s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slova „vedieť mal a mohol“ pritom obsahuje v iných prípadoch, no na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil.

26. Existuje preto obava, že nedôsledným výkladom zákonného termínu „dozvie“ sa, potiera rozdiel medzi objektívnou a subjektívnou dobou. Najzávažnejšie negatívne následky by nastali v prípade rozumovo menej vyspelých osôb, ktorým by sa nanútila povinnosť poznať aplikáciu práva bez ohľadu na úroveň ich mysle. (OGH 3Ob592/77 „Na slabomyslenosť podľa § 879 Abs 2 Z 4 ABGB je potrebný menší stupeň slabosti mysle ako taký, ktorý má za následok nesvojprávnosť.“)

27. Relevanciu má teda to, od kedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala a nie že plnila. Z nateraz zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobkyňa mala viacero úverov, že mala pochybnosti o korektnosti úverov, a že s odstupom času po tom ako zaplatila sporné úroky, jej Združenie Brániť sa oplatí - BOS na podklade jej žiadosti poskytlo informácie o náležitostiach takýchto zmlúv a o rozhodnutiach súdov v septembri 2016, čo však nevedela preukázať.

28. Ako vyplýva z početných rozhodnutí súdov, pre začiatok plynutia subjektívnej doby je rozhodujúce poznanie skutkových okolností (ani nie tak právneho posúdenia), no okolností nie zo zmluvy, ale okolností z porušenia práva, v danom prípade z bezdôvodného obohatenia (okolnosť, že došlo k porušeniu zákona, o výške bezdôvodného obohatenia a príčinnej súvislosti medzi prvými dvoma okolnosťami). Zdá sa teda, že nepostačujú pochybnosti, ale „dozvedenie“ sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia.

29. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa dozvedela o tom, že plniť nemala až s odstupom času, a to z podania informácií Združením Brániť sa oplatí - BOS v mesiaci október 2016, čo potvrdil predseda a štatutárny zástupca združenia prostredníctvom súhlasu dotknutej osoby. Z uvedeného bolo preukázané, že žalobkyňa sa dozvedela o tom, že plniť nemala v októbri 2016, teda subjektívna 2-ročná lehota jej uplynie až v októbri 2018, čo súd prvej inštancie správne posúdil.

30. Vo vzťahu k plynutiu objektívnej premlčacej doby, odvolací súd uvádza, že v danom prípade má za to, že objektívna premlčacia doba je 10 ročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného považuje súd za úmyselné. Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením výšky úrokov z úveru a poplatkov priamo v zmluvách o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobkyne) žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený (dolus indirectus, tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. V zmysle ust. § 107 ods. 2 OZ (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.1.2013, sp. zn. 2Co 9/2012). Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ).

31. Pre začiatok plynutia 3 ročnej príp. 10 ročnej objektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodný okamih, kedy bezdôvodné obohatenie skutočne (fakticky) vzniklo. Bezdôvodné obohatenie získaním plnenia bez právneho dôvodu vzniká samotným prijatím plnenia. Vtedy tiež začne plynúť objektívna premlčacia doba (rozhodnutie NS ČR z 14.08.2007, sp. zn. 30 Cdo 2758/2006).

32. Vzhľadom na vyššie uvedené preto možno konštatovať, že žalobkyňa podala žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia v rámci plynutia tak subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty.

33. Vo vzťahu k námietke žalovaného o nevysporiadaní sa s jeho argumentáciou judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú zmluvu nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

34. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, na strane ktorej vystupovalo združenie na ochranu spotrebiteľov, preto im vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).